

GÁSPÁR GYULA, DR.

1925. szeptember 12. Budapest – 2010. szeptember 29. Budapest

1944-ben deportálták Auschwitzba, 1945. július 14-én tért vissza Magyarországra. 1950 augusztusában végezte el a Bírói és Ügyészi Akadémiát, majd 1952. januárban befejezte jogi tanulmányait.

1953. szeptember 23-ától főosztályügyésszé nevezték ki a Legfőbb Ügyészségre, majd 1954. június 2-ától önálló csoportvezető ügyésszként működött. 1955. augusztus 16-ától a Legfelsőbb Bíróságra nevezték ki bírónak, ahol a gyorsított eljárásban büntetőügyeket tárgyaló III. tanács előadó bírója volt. 1957. augusztus 10-én felmentették legfelsőbb bírói tisztéből, egyúttal kinevezték a Budapesti Katonai Bíróság elnökhelyettesének, a honvédelmi miniszter parancsával átvették a honvédség állományába, és őrnagyi rendfokozatot kapott. 1958. május 27-ével felmentették, és kinevezték az Igazságügyminisztérium Katonai Főosztályához felügyeleti vezetőnek, illetve osztályvezető-helyettesnek. Az Igazságügyminisztérium Katonai Főosztályának vezetőjeként vonult nyugállományba.

A kádári megtorlás során hadbíróként hét halálos ítélet fűződik a nevéhez. Elsőfokú büntetőeljárásban 1957. július 20-án halálra ítélte Molnár Imrét. Másodfokon dr. Sömjén György tanácsa 1957. augusztus 30-án helybenhagyta az ítéletet, amelyet 1957. október 3-án végrehajtottak. 1957. október 31-én halálbüntetéssel sújtotta Renner Pétert, Sörös Imrét és Zsigmond Lászlót, és miután másodfokon dr. Ledényi Ferenc tanácsa 1958. február 3-án helybenhagyta az ítéleteket, 1958. február 5-én mindhármukat kivégezték. 1958. március 27-én halálra ítélte Ábrahám Józsefet, akit – miután másodfokon dr. Szimler János tanácsa 1958. június 9-én helybenhagyta az ítéletet – 1958. június 11-én kivégezték.

Koroly T. György hadnagy és társai büntetőügyében 1958. május 15-én halálra ítélte Korolyt és Fehér Gyulát. Másodfokon dr. Valachi László tanácsa 1958. július 29-én mindkettőjük ítéletét tizenöt évi börtönbüntetésre enyhítette.

1957. szeptember 16-án Pálincás (Pallavicini) Antalt életfogytig tartó börtönbüntetésre ítélte, amit a másodfokon dr. Ledényi tanácsa 1957. november 11-én halálbüntetésre súlyosbított, s az ítéletet 1957. december 10-én végrehajtották. Nagy András 1958. március 27-én tizenhét évi börtönbüntetésre ítélte. Másodfokon dr. Szimler tanácsa 1958. június 9-én halálbüntetésre súlyosbította ítéletét, és Nagyot 1958. június 11-én kivégezték.

KITÜNTETÉSEI

Közbiztonsági Érem bronz fokozata (1951)
Igazságügy Kiváló Dolgozója (1952)
Kiváló Szolgálatért Érdemérem (1960)
Haza Szolgálatáért Emlékérem arany fokozata (1961)
Szolgálati Érdemérem 15 év után (1964)
Szocialista Hazáért Érdemrend (1967)
Kiváló Szolgálatért Érdemrend (1968)
Szolgálati Érdemérem 20 év után (1969)
Felszabadulási Jubileumi Emlékérem (1970)
Szolgálati Érdemérem 25 év után (1974)
Vörös Csillag Érdemrend (1974)
30 éves a Bolgár Néphadsereg Emlékérem (1975)
Szolgálati Érdemérem 30 év után (1975)
Szolgálati Érdemérem 35 év után (1980)
Szocialista Magyarországért Érdemrend (1980)

FORRÁSOK, IRODALOM

Honvédelmi Minisztérium Hadtörténeti Intézet és Múzeum Központi Irattár 351/3357.
Zinner Tibor: Utak és tévutak a XX. századi magyar felsőbíráskodás káderpolitikájában '56 után. In *A Kúria és elnökei III.* A kötetet szerkesztette Bódiné dr. Beliznai Kinga. HVG-ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2015. 204.